

H I S P A N I A.

ius illi tributum ab Ioanne VIII P. M. sub Alphonso Magno rege, uti litteræ docent Apostolicæ.

*Portugal-
lie Archie-
piscopi.*

Habet & tres Archiepiscopos Portugallia, Bracarensem, Olyssonensem, & Funchalensem: subque iis Episcopos Eborensem, Viscensem, Guardensem, Conimbricensem, Portugallensem, Lamecensem, Silvensem, Ceppetensem, Leriensem. Eborensis Episcopatus antiquissimus; quod B. Mancinus Christi discipulus primus Eboræ divini verbi præco, primusque, ut nonnulli autumant, Episcopus fuisse dicatur. Eborensem Ecclesiam Metropolitanam fecit Paulus III P. M. primumque ibi Archiepiscopū nominavit Serenissimum Principem s. r. e. Cardinalem, Henricum Portugalliae Infantem. Silvensis in regno Algarbiorum, mutata sede, Ossonobensi successit. Leriensis Episcopatus nuper institutus auctoritate Pauli III P. M. De reliquis Episcopatibus consulendus Vasæus, loco, quem indicavi.

His omnibus, ut & Abbatibus, monasteriis que, quanti sint annuatim reditus, notant curiose Lucius Marineus Siculus, Damianus à Goes, Eques Lusitanus, & alii.

Ad statum Ecclesiasticum pertinent etiam Fidei Inquisitores, in Sarracenos, Maranos, & Iudæos. primum creati: illorum auctoritas & vires lapsu temporis extensæ, in omnes, quibus alienores ab Ecclesia Romana mentes.

*Vrbes nunc
celebres.*

Vrbes in Hispania nunc celebres sunt, Barcino, vulgo Barcelona, Cataloniæ caput; parvum quondam oppidum, nunc celebre emporium: licet portus commoditate destituatur, eoq; naves sæpe in statione tempestibus pereant. Cæsaraugusta, vulgo Caragoça, Arragoniæ caput, magnificentissima totius Hispaniæ urbs, Pompelon, sive Pompejopolis, vulgo Pompeiona, caput regni Navarræ, Valentia, caput olim regni, nunc fructuum varietate Hispanicorum amoenissima, Murcia, caput regni, hortus totius Hispaniæ appellatus, Carthago nova, vulgo Cartagena, optimus Hispaniæ ad mare Internum portus, Granata, caput regni, splendida atque ampla urbs, Hispalis, vulgo Sevilia, Andalusia caput, urbs magnificentissima, opulentissimum totius Europæ emporium. S. Lucas, navium statio Hispalensem. Corduba, urbs admodum ampla, at minus populosa. Marcenæ oppidi ager lectissimos totius Hispaniæ fert asturcones. Toletum, centrum fere Hispaniæ obtinet: omnium maxima ac munitissima. Madritum, vulgo Madrid, & Madril, regia sede nobile oppidum: quinto hinc milliario visitur in Escoriali superbum illud D. Laurentii monasterium, Philippi II opus, in memoriam victoriæ adversus Gallos ad S. Quintinum in Picardia anno 1557 obtentæ, exstructum. Burgi, vulgo Burgos, Castellæ Veteris caput, oppidum antiquitate & magnitudine celebre. Valladolid, inter nitidissimas Europæ urbes censetur. Compostellam,

Gallæciæ caput, alias vulgo S. Iago, D. Iacobi Apostoli ossa ibi sita, claram effecerunt. Olyssipo, vulgo Hispanis Lisbona, incolis Portugallis Lisboa, Portugallici regni caput, urbs magna, populosa, negotiationibus celeberrima. Setubal, Ciudad di Puerto, Corunna, Ribadeo, Viverus, Bilbao, portus ad Oceanum celebres.

Vrbium tota Hispania olim clarissimæ fueru in Bætica Astygi, nunc Ecyah Hispalis, nunc Sivilia: & Corduba, nunc Cordoua. In Lusitania Augusta Emerita, nunc Merida: in Tarraconensi Pallantia & Numantia, ante memoratæ: item Tarraco, vulgo Tarragona, Scipionum opus, maritimorum in his locis olim opulentissima: Cæsaraugusta, sive Cæsarea Augusta, vulgo Caragoça, hodie etiam omnium Hispaniarum splendifissima: Asturica, nunc Astorga dicta. Sed & Carthago Nova, nunc Cartagena, clara fuit à conditoribus Poenis: & Saguntus, nunc Morvedro, fide atque ærumnis inclytum nomen reliquit.

Academæ illustriores sunt Salmantica, & Complutum in regno Castellæ, Conimbrica in Portugallia regno.

Inter Hispaniæ Montes Pyrenæus principem obtinet locum, Hispanos ab Gallis dividens; qui Ptolemæo & reliquis πυρίνα; Stephano, πυρίν; Tibullo, & Silio Italico Pyrene; Livio, Cæsari, Suetonio, Æmilioque Probo Saltus Pyrenæus, Hispanis, Los Pyreneos universim, nam pro ratione locorum varia sortitur nomina. Ad Templum Veneris dicitur Puig cerda, inde Montes de Iaque & Roncevalles; ad Navarræ demum regnum, Mons S. Hadriani. Mela, Dion, & Orosius, Pyrenæos appellant non tantum, qui Hispaniam inter & Galliam; sed & qui ab Oriente in Oceanum usque excurrunt Occidentalem. Quin & ad Artabrum vel Celticum promontorium, quod hodie Cabo de Finis terra, Pyrenæos hactenus ab accolis appellari testatur apud Ortelium Georgius Austriacus, Praepositus Harlebecensis. Ex his Montibus, qui ab Ortu abeunt in Occasum per Hispaniæ longitudinem, Idubeda mons versus Austrum ad Iberi fontes in Pelendonibus deriatur, & per Virvectam Arevacesque, ubi Orbionis cacumina surgunt, neque procul Cauno, qui hodie Moncayus est, Bilbilim Darocamque prætervectus, mare Mediterraneum attingit, non procul Dertusa urbe; unde extreme ejus montis partes hodie etiam nomen habent. Paullo infra Caunum ex Idubeda emissus Orospeda, mollibus initio jugis, ut vix adjurgere videatur, sensim tamen secesserens, ulteriusque progressus, Molina primum montes, Sierra Molina hodie, erigit; Orospedæ item pars rupes illa præcelsa, quæ ex Hispalensi urbe Granatam eunti prope Archidonam se conspiciendam offert. Nomen habet famamque meretur ex memorabili, quod in omne ævum est duraturum, amoris exemplo. Hispanis dicitur, La Penna de los Enamorados, Amantium Rupes. Res, ut paucis dicam, ita habet: Quum regnum Granatense Mauris adhuc pareret,

grave-